

[Jensen-Broby.]

Krigen udbrød, og det er helt utilladeligt, at man i den nuværende Situation nøjes med nogle interne, ikke offentliggjorte Prisaftaler mellem Staten og de store Brændselsfirmaer i Stedet for at lægge Prisreglerne klart og fast frem for Offentligheden. Beredskabslagrene er jo i Forvejen Borgernes Ejendom, købt for Skatteydernes, Forbrugernes Penge. Har de ikke Krav paa, at der disponeres over disse Lagre ud fra samfundsmæssige og hensynsfulde Principper?

Men hvordan stiller Fremtiden sig? Det er oplyst, at vor Handelsflaade raader over et lille Hundrede Kulbaade med en Lasteevne paa ca. 200 000 t. Det vil altsaa sige, at for hver Gang vor Kulflaade kan tage en Tur til England, kan den hente 200 000 t Kul hjem. Den højtærede Handelsminister oplyste, at en saadan Tur vilde tage 5 Uger. Jeg tror ikke, det slaar til. Jeg har talt med en Reder, som siger, at det mindst varer 6 Uger at tage en saadan Tur til England og faa lastet Kul og bragt det hjem. I Løbet af 6 Uger kan man altsaa faa 200 000 t hjem. Men Normalforbruget herhjemme i disse Maaneder er 400 000 t. Maaske kan vi spare noget, og maaske er en Del af Forbrugernes Brændselsbeholdninger nogenlunde rigelige, men der vil dog i den kommende Tid opstaa et stort Minus, som kun kan udlignes ved Hjælp af dyr fremmed Tonnage og Forbrug af Valuta.

Der rejser sig her et Problem, over for hvilket end ikke Beredskabslagrene slaar til, og som Isvanskelighedernes Ophør vel kan mildne, men ikke fjerne. Hvordan vil den højtærede Handelsminister klare dette Problem? Det hjælper ikke at snakke om Planøkonomi og større Monopolisering af Brændselsimporten, for det løser ikke Spørgsmaalet, naar Lagrene er tomme. Det hjælper heller ikke med en Centralisering af Indkøbene, for det løser heller ikke Spørgsmaalet, og en Fragtudligningskasse, som den højtærede Handelsminister talte om, kan jo være meget god, hvis man har noget at udligne paa, men det har man jo ikke her. Vel ved jeg, at Socialdemokratiet i sin Programudtalelse af Maj 1934 siger, at der gennem Lovgivning, Handelsaftaler og Organisationer er skabt et faktisk Monopol for Importører af Kul og Koks, som Staten burde overtage, men jeg vil gerne sige til Slut, at et Statsmonopol med den nuværende Handelsminister i Spidsen vilde være den daarligste og dyreste Form for Fremskaffelse af Brændsel, som man kan tænke sig. Den Prøve, vi har set paa Handelsministerens Evne til at lede i en kritisk Tid,

vil sikkert ikke friste nogen dansk Samfundsborger til at stemme for Fortsættelse eller Udvidelse af hans Magtomraade. Vi har haft Statsindgreb nok — jeg nævner Valutarestriktionerne, som har lagt det private Initiativ i Lænker og hindret vore Importører i at indføre Varer. Jeg kan ogsaa her med Hensyn til Brændselsmiseren nævne, at der sidste Sommer blev nægtet Valuta til Indførsel af Brændsel. Og hvordan stiller det sig med Valutaen til Fragterne? Nej, det er ikke Statsindgreb, vi mangler, men en ny Regering og først og fremmest en ny Handelsminister, der i Tide forstaar at træffe de nødvendige Dispositioner.

Otto Jensen: Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne takke den højtærede Handelsminister for hans klare og udtømmende Redegørelse, som jeg kan erklære mig fuldt tilfreds med, og særlig takker jeg Ministeren for hans Dokumentation af, at der med Hensyn til at sikre Landet saa store Beholdninger som muligt er gjort, hvad der med Rimelighed kan forlanges af Regeringen. Den højtærede Handelsministers Redegørelse viser klart, at de Angreb, der har været fremsat i Pressen mod Regeringen, og som er gentaget her af det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby, for den væsentligste Dels Vedkommende — og da navnlig de Angreb, der er rettet mod den højtærede Handelsminister i Anledning af de øjeblikkelige Vanskeligheder med Hensyn til Brændselsforsyningen — har været fuldstændig ubegrundede.

Efter den højtærede Handelsministers Redegørelse har jeg kun ganske enkelte Bemærkninger at gøre. Den store Debat, som det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby synes at lægge op til, skal jeg ikke indlade mig paa. Aarsagerne til den akutte Brændselsituation ligger nemlig efter den Redegørelse, der er givet, ganske klar.

De ærede Forespørgere har efter min Mening givet deres Spørgsmaal en meget uheldig Form. Der spørges nemlig om, hvad der ud over Isvanskelighederne er Aarsagerne til den katastrofale Brændselsmangel. Spørgsmaalet har herved faaet en Drejning, som efter min Mening — der efter Ministerens Oplysninger viser sig at være rigtig — ikke er rimelig. Vil man nemlig anvende Udtrykket „katastrofal“ i Forbindelse med Brændselsituationen, saa er Isvanskelighederne den eneste Aarsag, thi var ikke Isvinteren kommet, der har mangedoblet vore i Forvejen store Tilførselsvanskeligheder, var der næppe nogen, som, alt taget